

28 Şubat 1997'deki Milli Güvenlik Kurulu Kararları, beraberinde hukuk dışı bir süreç başlatmıştı. " Postmodern darbe" denmişti bu sürece ve "1000 yıl sürecekti" ... 21 yıl önce gerçekleşmiş bir darbenin yargılamasını halen neticelendiremedik.

1997'deki MGK kararı, "irtica ile mücadele eylem planı" adı altında bir dizi önlemleri içeriyordu. Ordu, "**Batı Çalışma Grubu**" adında bir kadroyla bu eylem planının yürütülmesini dizayn etmişti. **Ordu'nun yanı sıra, medya, yargı, üniversiteler, bürokrasi, işçi ve işveren sendikaları, birer uyumlu aparat halinde, uzun zamana yayılmış bu darbeyi toplumsal katmanlarda yaygınlaştırmakla görevliydi.**

Hemen akabinde Mayıs 1997'de **Refah Partisi**'ne kapatılma davası açıldı. Oysa yasal ve legal şekilde seçimleri kazanmış, en yüksek oyu alarak halkın desteğini kazanmış bir partiydi. Haziran 1997'de o zamana kadar görmeye alışık olmadığımız bir şey oldu; Anayasa Mahkemesi, Yargıtay, Danıştay gibi yüksek mahkemeler başkanları ve üyeleri ile birlikte Genelkurmay Başkanlığına brifinge çağrıldılar. "

Brifinglenme

" hemen her kademedede tatbik ediliyordu. Haziran 1997'nin ortalarına doğru RefahYol Hükümeti'nin kurucusu Prof. Necmettin Erbakan, Başbakanlıktan istifa etti, dönüşümlü olarak koalisyonun diğer lideri Prof. Tansu Çiller Başbakan olacaktı... Ama Cumhurbaşkanı Demirel buna izin vermedi ve teamül dışı bir şekilde Mesut Yılmaz başkanlığındaki AnaSol-M koalisyonuna verdi ülke yönetimini...

Bu süreç falan değildi, "postmodern darbe" gibi söz ilüzyonlarının bile örtemeyeceği kadar açık, resmen bir darbeydi. Seçimi kazanmış parti kapatılıyor, seçimi kaybeden ve halktan oy alamayan partilereyse hükümet kurduruluyordu.

28 Şubat 1997 Darbesinin en etkin faillerinden birisi zamanın Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'di maalesef... Niye "

Maalesef

" dedim... Çünkü bizde Cumhurbaşkanlığı makamı saygıdeğer bir makamdır, insanların adalet beklentisinin tezahür edeceği, "

kerim devlet"

töresinin adeta bedenleşeceği makamdır.

Demirel, "devlete güven" hissiyatını çökertmiş kişidir. Nesilleri gözünü kırpmadan harcamıştır.

Yarınki 28 Şubat davası

Ahmet TÜRKAN tarafından yazıldı.
Çarşamba, 10 Ocak 2018 09:30 -

Yarın **Av. Şeyma Döğücü, Av. Gülden Sönmez** ve **Sayın Fatma Kutluoğlu** hocamızla birlikte 28 Şubat Davasını takip etmeye gideceğiz... Hayatlarımızı hallaç pamuğu gibi savuran bu zalim süreçte, pek çok arkadaşımızı kaybettik, vefat edenler, sağlığını yitirenler, mahkum edilenler, yurtdışına sürgüne çıkanlar, gidip de dönmeyenler ve yirmi yıldır yerini dolduramadığımız beyin göçü ile düşünüldüğünde darbelerin yükü toplumlara çok pahalıya mal oluyor.

28 Şubat darbesi, çevre olarak görülen kesimlerin, merkeze doğru hareket etmesini önlemek için yapılmış bir darbedir. Prof. Hüsamettin Arslan'ı rahmetle yad ederken, doktoradan bir arkadaşı, "

Hüsamettin, yengesinin

ördüğü kazaklarla, atkılarla gelirdi okula"

dedi... 28 Şubat'ın muhataplarından bir arkadaşım, "

biz birbirimizi annelerimizin ördüğü kazaklardan tanırdık

" dedi. 28 Şubat, el örgüsü kazak giyen Anadolu çocuklarına

hadlerini bildirmek

için girişilmiş bir darbedir. Sanki bir şey düşürmüştük elimizden, eğilmişiz almaya da, bir deniz geçivermiş sırtlarımızın üzerinden, 20 yıl akmış gitmiş...

Yazıyı yazarken oğlum yanıma geldi. Ona **28 Şubat**'ı hatırlayıp hatırlamadığını sordum, o zamanlar birisi 3 birisi 5 yaşlarındaydı. Belki çok az şey hatırlıyorlar o günlerden ama bizim yanımızda yetiştiler, onların da bir hikayeleri var;

15 Temmuz

... 1

5 Temmuz'da ülkemizi, 28 Şubat'ın mağdur ettiği kişilerin çocukları korudu...

Yasaklardan, yeni yeni kurtuluyor Türkiye. Bizden sonraki kuşakların bizim çektiğimiz çileleri çekmemesi için yasal teminatlar kadar **hukuk bilinci** de gerekiyor.

Yarınki 28 Şubat davası

Ahmet TÜRKAN tarafından yazıldı.
Çarşamba, 10 Ocak 2018 09:30 -

Sibel ERASLAN

sibeleraslan@stargazete.com